

# Kärleksens band i gudeligh nijt stadfäster den wördige och wällärde herren,...

Iflander, Jonas Jonae,

*82 Aa 13/2 Aurelius*



National Library  
of Sweden



**Kärleksens Band**

i Gudeligh Rätt stadfästet  
Den Wördige och Wällärde Herren /

**Her J O H A N N AURELIUS,**

B R U D G U M M E N:

Ulligta medh

Den Ehreborne Gudfruchtige och Dygdertike Jungfru /

**Jungf. S O P H I A LANGIA,**

Den Ehrewördige och Wällärde Herrns

**Her MATTHIÆ LANGII, Wälförordnat Kyrckioherdes i Cura**

Ullskeligh Kära Dotter /

B R U D E N:

Då de medh hwar andra / vthi det heliga Trefaldigheet Rampn / i Förnämnt Folckz Närvaro  
vprättade ett trogitt Ähta-Förbund / i Cura den 5. Feb. Anno 1688.

**D**u som Menniskian will / medh sijn och al /  
war besinna / (ses Timma /  
Heela sitt Leswernes Lopp / ifrån sin Födel-  
Huru som Gudh / wår Wandel styrer och  
lager / (Liffwet drager /  
At han oss först / naken och blott vhr Mohr-  
Helgar oss medh sitt Doop / Natward  
och heliga Orde ;  
At Gudz Tempel wår Kropp / må bli skår reen som sig borde.  
Sedan at dagligt Brödh / ingombland oss må feela /  
Han wil hwarion sitt Kall och Stånd i Wångården deela.  
En har Booken i Hand / en annan håller om Plogen /  
Han läser medh sijn / den andre arbetar i Stogen  
Handwårcket är olükt doch är deras Meening lika /  
Wårwa ett stycke Brödh / hwarefter gerna de sjka.  
Den som studera wil / begynner lüten och vnger /  
Håller framgeent seen fort / thes han blir gånal och tungver /  
Får ett på Rooser gå / när Medlet fattas i Säcken /  
Blander offra sin Dryck / medh heeta Tårar af Båcken /  
Liffwål kommer den fort / som HERren trooligen beder /  
Sittigh arla och seent / är tuchtigh / höstigh i Seder /  
Anseer ett Werldennes stånd / den swakande skarpa Tunga /  
Den en Inbilning gör / som illa anstår de vnga /  
Sedan i Kläder och Drächt sijn Högfärdt monde ställa  
Förspiller sin Tidh hwarföre Räckenskap skal gälla.  
Men den för Dgonen haar åbra den ådla Dygden.  
Låmbnar ett åhrerükt Rampn / efter sijn i Stad och Bygden.  
Hwillek Brudgummen wår / af sijnwa Barndom betrachtat /  
Alltidh wacker och still / Gudz Willia til Lööon afwachtat /  
Trågit i Booken sött / sunnit den ådla <sup>in Pias</sup>  
Ty geer honom Gud i Hand til Måka SOPHIAM  
Åhrbar af Slächt och gemööt i Tucht zivad en Jungfru  
Den dese Pårlor haar / och bår jämwål i sin Brud-Skru  
Så signar nu Gudh / när yngdomen ålsta Gudzfruchtan /  
Lyda Föråldrars Råd hålla sijn sijn vnder Tuchtan /  
Ödmükt i Sinn / stilla i Taal / vpruchtigh i Gerning /  
Tåncker bittid och seent / medh sijn sin åhrliga Nåring /  
Seen / så gifwer wål Gudh / din life / fast han sijn hwålfwer  
Möst åndoch komma fram / fast ån från Nordeske ställer /  
Sij! huru vnderligh Gudh binder Menniskiors Tånkar /  
At när han wil fastna de fast ja lika som Ånkar /  
Gudz allwissa Förny / wå wårdom medh From och Samman /  
Som dese vnge Paar / i Dagh haar fogat tillsammans.  
Seer nu huru Brudgum och Brud de bryta först Skanhen  
Och i sin Heders-Skrud / fram tråda först vthi Danhen /

Låter dy Glädie-Liid / och klinga Echo af Frögden  
Det höres i detta Huus / och önsker vthaf Högden /  
Gudh wille wårt Jonelagh / ståd wålsiana bewara  
Från all Skada och Brist / Almodai listigh Snara.  
Christus af Himmels Högd / som dyrkas i Werlden wijda /  
Bithgiuthe öfwer Ehr nu / sin Wålsignelse blifda /  
Sidsi när Aldren gråå lutande Åhren inkomma  
Tagh dem Jesu til tigh / i Himmelrütkz Glädie Froma !

Således efter anmodan Kortel. fattat / doch trooligen  
önskat af bägge Contrahenternes Skyldige Wån  
JONA IFLANDRO, Smol.

**N**u Achtenkapet är / af Gudi sijn instichtat  
Och iniet sådant Wårck / som menniskian vprichtat /  
Det wijfar oss Gudz Ord / och helga Måns Bedrifter  
Som helga detta Stånd / i alla sina Skriffter.  
Men när en yng Person / i Werlden så wijdt kommit  
Begygnar sijn sijn om / och har den Tanckan sunnit  
At han sin egen Foot / vnder sitt Bord wil tråda  
Han tåncker hjtt och dñtt / hwadh wil nu bli til råda.  
Då bedie Gudh allförst / han Måkan godh wil gifwa  
Den from och tuchtigh är / och ålskar ett at liffwa  
Ett heller i hwar Bråå / bruka den stygga wanen  
Swåria och bannas grofft see suurt vppå hwarannan.  
Så är den man fullsäll / som dygdigh Wån kan säå /  
Hon är honom en Tröst / då han ån blifwer gråå.  
Dettlighheet man skal / ett Råtkdom vthan Dygden  
Anseer / fast hon är Möd / den bästa vthi Bygden.  
Fast Fagerheet hon är / och Råtkdom Gudz Gåfwa  
Hwarföre Menniskian bör / derföre tacka och lofwa  
Doch är det flychtigt Godz / kan snart ifrån oss flyga  
Om ett Dygden kår / wil sijn der hoos insynna  
Men Gudzfruchtan är wijt / vthi all ting den högsta /  
Hoo den måst anseer / han får nu Måkan bästa /  
Hwillek Gudh han gir den honom troligt beder /  
Så steer dem bägge twå / til Glädie och Heder  
Detta betånck wål / ha BRUDGUMM så och BRUDEN.  
Som nu hoopfogat haar / den Högste gode Guden  
Och nu på denne Dag / sin Heders-Stund haa nååt  
Når de från Barndom sin / sin Skoor åhrligt haa trått  
Så önskes at de nu / på Brödh och Åhr bli riffe  
Och sidsi bland Ånglar mång besittia Himmelrüfte.

Sinom K. Swåger och Syster til Åbra och Åienst på sin  
Heders-Dagh låmbnar dese korte Berse  
JOHANNES LANGIUS.



THE UNIVERSITY OF CHICAGO  
LIBRARY  
540 EAST 57TH STREET  
CHICAGO, ILL. 60637  
U.S.A.